

Afgjørelserne ville falde, naar den Mand, hvorom Tale er, hører til en anden Retning og har en anden Opfattelse? Nu har rigtignok det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) forleden Dag sagt, at skjøndt han ikke oversaae denne Fare, kunde han dog ikke tillægge den stor Vægt, da Rigsdagen godt maa kunne værges derimod. Men jeg vil spørge de ærede Medlemmer, hvorledes det skal være muligt for os, naar vi skulle dømmе over Væresætninger, at blive enige, og selv om vi kunde det, hvorledes det da vil være muligt at gjøre vor Mening gjældende?

Men sæt nu, at det er Tilfældet, som ærede Medlemmer troe, at denne Lov bliver en Leilighedslov, der raader Bod paa Trangen i det ene saa meget omtalte Tilfælde, saa er der, efter min Mening, ikke naaet, hvad der skulde naaes ved den. Men jeg siger: det er ikke endnu afgjort, at dette engang vil naaes. Gaaſte vist er det min Mening, at naar Loven er bleven vedtagen, da vil Menigheden i Kjøbenhavn ansøge om Bekræftelse, og jeg er ligesaa overbevist om, at den høitærede Cultusminister vil holde sit Ord og indstille denne Menigheds Præst til Bekræftelse; men vi vide meget godt, at det nytter ikke at bygge paa en enkelt Ministers Ord. Det er ikke vist, at han den Dag, da der er Tale om Virkningerne af Loven, er tilstede, og det Tilfælde kan man meget godt tænke sig, at der foruden de Betingelser, som her udtales i Loven, netop i dette enkelte Tilfælde kan tilføies andre Betingelser, af hvilke Bekræftelsen gjøres afhængig, men paa hvilke den Mand, hvorom der er Tale, ikke er istand til at gaae ind. Dette kan skee, Kirkestyrelsen kan være i fuld Overensstemmelse med sin egen Mand og i fuld Overensstemmelse med Lovens Bogstav. Selv om imidlertid Stadfæstelsen meddeles i dette enkelte Tilfælde, saa maa jeg dog sige, at naar man har den Overbeviisning, som jeg har, at Loven ikke i det Hele vil tjene til Udvikling af det kirkelige Liv, men at den tværtimod snarere vil blive en Hindring derfor, saa er det derfor ikke mig muligt at give min Stemme til den. Det forekommer mig, at naar man erkjender, at der er en Trang til mere kirkelig Frihed tilstede, saaledes som det klart og indlysende er blevet

gjort gjældende under denne Sags 1ste Behandling, ikke mindst af den ærede Ordfører; — ja, det gaaer i det offentlige Liv, som det tidt er Tilfældet i Enkeltmands Liv, at man kan være saaledes stillet, at man ikke kan raade Bod paa Trangen, man kan være saaledes stillet, at det er overordentligt lidt, man kan hvide, for at fyldestgjøre den, men det, som man giver, om det end er aldrig saa lidt, det skal man give saaledes, at det virkelig kan komme den Trængende tilgode, men man skal vogte sig for at give Steen istedetfor Brød, der som man erkjender, hvad man jo gjør, at der er en Forvilling og Forvirring tilstede, som trænger til en Ordning og Løsning, og Lovgivningsmagten vil sætte sig i Bevægelse derfor, saa skal man vedtage saadanne Bestemmelser, der kunne bidrage til at klare Vilderebet, der kunne gjøre det klart for Vedkommende, hvad deres Ret er, men man skal ikke træffe Foranstaltninger, som kunne føre til endmere at forøge Forvillingen ved at lade Afgjørelsen være afhængig af tilfældige Indflydelser og vilkaarlige Bestemmelser.

Varfod: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet idag og skulde heller ikke have gjort det, naar der ikke for gaaſte nylig var faldet en Ytring, som blev ledsaget af Bisab, og som dog var fuldstændig urigtig, en Ytring, som det forekommer mig maa og bør modsiges, inden Forhandlingen slutes. Det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (M. Jensen) yttrede før, at der ikke var lige Frihed for Medlemmerne i Folkkirken og Medlemmerne udenfor Folkkirken, og for at godtgjøre dette henlede han Opmærksomheden paa en Mand, som han kaldte Missionair Sommer. Dertil søiede han, at Præsten Trandberg udstøder man af Folkkirken, og Missionair Sommer straffer man og lader ham blive i Folkkirken. Dette er ikke Tilfældet; Præsten Trandberg er ikke udstødt af Folkkirken, han har selv ubmeldt sig deraf, og jeg tvivler om, at han vilde være bleven udstødt, eller hans Menighed med ham, dersom han ikke selv var udtraadt. Vi have overhovedet ikke noget som helst Exempel paa, at man har forsøgt at udstøbe Noget af Folkkirken, undtagen Præsten